
Arle, 16 d'octubre de 1888

VINCENT VAN GOGH

Estimat Theo,

Finalment t'envio un petit esbós perquè et facis una idea de l'evolució de la meva feina, ja que avui m'hi he tornat a posar.

Encara tinc els ulls cansats, però tenia una idea nova al cap i heus-ne aquí l'esbós. Com sempre, en tela de 30.¹

Aquesta vegada es tracta simplement del meu dormitori, el color hi ha de fer la cosa: a partir de la seva simplificació ha de donar un estil més gran a les coses, i ha de suggerir repòs o son en general. Ras i curt, la contemplació del quadre ha de fer descansar el cap o més aviat la imaginació.

Les parets són d'un violat pàl·lid. El terra és de rajoles vermelles.

La fusta del llit i les cadires és d'un groc de mantega fresca.

El llençol i els coixins, verd llimona molt clar.

El cobrellit, vermell escarlata.

La finestra, verda.

El rentamans és ataronjat; el gibrell, blau.

Les portes, liles.

I res més; res més en aquesta habitació de finestrons closos.

L'amplada dels mobles ha d'expressar un repòs inalterable.

Retrats a la paret i un mirall i un eixugamà i una mica de roba.

El marc —com que no hi ha blanc en el quadre— serà blanc.

Tot això és la meva revenja pel repòs forçat que m'han obligat a fer.

¹ Es refereix a un sistema de numeració internacional, inventat a França al segle XIX. El número 30 equival a 92 x 73 cm.

Hi treballaré encara tot demà, però ja veus que la idea és simple. N'he suprimit les ombres; els colors són plans, nets, com els crespons.

Tot plegat contrastarà, per exemple, amb *La diligència de Tarascó* i *El cafè de la nit*.²

No m'allargo més perquè demà ben d'hora vull enllestir la meva tela amb la llum fresca del matí.

Com van els dolors? No et descuidis de fer-me'n cinc cèntims.

Espero que m'escriguis aviat.

Un dia et faré esbossos de les altres habitacions, també.

Rep una bona encaixada.

Sempre teu,

Vincent

² Dos quadres que Van Gogh també va pintar al 1888.

VINCENT VAN GOGH (1853-1890) és segurament el pintor més cèlebre de la història, tot i que, com és ben sabut, en vida no va rebre gaire reconeixements. Malauradament, la seva faceta com a escriptor no és tan coneguda. En català tan sols podem llegir-ne *Cartes a Theo* (2010).